

دربارهٔ دافا

(لون یو)

دافا خرد آفریدگار است. سنگ بنای آفرینش است؛ آن چیزی است که آسمان‌ها، زمین و جهان براساس آن بنا نهاده شده است. همه چیز را دربرمی‌گیرد، از بی‌نهایت کوچک تا بی‌نهایت عظیم؛ درحالی‌که در هر یک از سطوح هستی بدن کیهانی، به‌گونه‌ای متفاوت متجلی می‌شود. از ژرفای بدن کیهانی، ابتدا ریزترین ذرات پدیدار می‌شوند و در پی آن، لایه‌لایه‌های ذرات بی‌شمار در اندازه‌های گوناگون، از کوچک تا بزرگ، تا سطوح بیرونی‌ای که بشریت می‌شناسد، یعنی اتم‌ها، مولکول‌ها، سیارات و کهکشان‌ها؛ و ورای آنها و نیز آن چیزهایی که بازهم بزرگترند. ذراتی با اندازه‌های گوناگون، موجودات و نیز دنیاهایی در اندازه‌های گوناگون را می‌سازند که در بدن‌های کیهانی پخش هستند. موجوداتی که در هر یک از سطوح گوناگون این ذرات هستند، این‌طور درک می‌کنند که ذرات موجود در سطح بزرگتر بعدی، سیاراتی در آسمان‌شان هستند، و در تک‌تک سطوح به‌همین شکل است. برای موجودات در هر یک از سطوح گوناگون این جهان، این تا بیکران ادامه دارد. این دافا بود که زمان و مکان، انبوه موجودات و گونه‌ها و همهٔ آفرینش را پدید آورد؛ هر چیزی که وجود دارد، مرهون آن است و هیچ‌چیزی بیرون از آن نیست. تمام این‌ها، تجلیات ملموس ویژگی‌های دافا یعنی جن، شن، رن*، در سطوح مختلف است.

ابزار مردم برای کاوش فضا و بررسی حیات هر اندازه هم که پیشرفته باشد، دانش به‌دست آمده، محدود به قسمتی از این بعدی است که موجودات بشری در آن وجود دارند، یعنی سطح پایینی از این جهان. درطول تمدن‌های ماقبل تاریخ، انسان‌ها سیارات دیگری را کاوش کردند. اما بدون توجه به ارتفاع و مسافت پیموده شده، بشر هنوز از عهدهٔ این برنیامده است که از بعدی که در آن وجود دارد، خارج شود. تصویر حقیقی جهان برای همیشه خود را از بشر پنهان می‌کند. اگر یک موجود بشری بخواهد اسرار این جهان، مکان-زمان، و بدن بشری را درک کند، باید تزکیه در یک روش

* جن (Zhen) به معنی حقیقت، راستی، درستی؛ شن (Shan) به معنی نیک‌خواهی، رحمت، مهربانی، خوبی؛ رن (Ren) به معنی صبر، بردباری، تحمل، خویش‌داری

راستین را برگزیند و به روشن بینی حقیقی دست یابد و سطح وجودش را ارتقاء دهد. در این صورت از طریق تزکیه، خصوصیات اخلاقی اش والا می شود و هنگامی که بتواند نیکی واقعی را از شرارت و خوبی را از پلیدی تشخیص دهد و فراسوی سطح بشری برود، حقایق این جهان و موجودات سطوح و بعدهای دیگر را می بیند و به آنها دسترسی پیدا می کند.

با آنکه مردم اغلب ادعا می کنند فعالیت های علمی شان برای این است که «کیفیت زندگی را بهبود بخشند»، اما این رقابت فناورانه است که آنها را به پیش می راند. و در بیشتر موارد، این فعالیت ها بر این اساس انجام شده است که مردم الهیات را کنار گذاشته و اصول اخلاقی لازم برای خویشن داری را رها کردند. به همین دلایل بود که تمدن های گذشته بارها ویران شدند. کاوش های مردم به ناچار محدود به این دنیای مادی است، و این شیوه های کاوش به گونه ای هستند که صرفاً آنچه پذیرفته شده، مورد مطالعه قرار می گیرد. در خصوص چیزهایی که در این بعد بشری ناملوس یا نامرئی هستند، اما به طور واقعی وجود دارند و خودشان را در این دنیای حاضر، به شکل های واقعی هویدا می کنند، همچون معنویت، ایمان، سخن الهی و معجزات؛ مردم هرگز جرأت نمی کنند به آنها نزدیک شوند، چراکه آنها الهیات را دور انداخته اند.

اگر نژاد بشر بتواند منش، رفتار و تفکر خود را بر پایه ارزش های اخلاقی بهبود بخشد، آنگاه امکان پذیر خواهد بود که تمدن پایدار بماند و حتی دوباره معجزات در این دنیای بشری روی دهند. بارها در گذشته، فرهنگ هایی که نیمه خدایی-نیمه بشری بودند، در این دنیا ظاهر شدند و به مردم کمک کردند به درک درست تری از زندگی و جهان برسند. در حالی که دافا اینجا، در این دنیا متجلی می شود، وقتی مردم احترام و تکریم مناسبی به آن نشان دهند، خودشان، نژادشان یا ملیت شان از برکت و سربلندی بهره مند خواهند شد. این دافا، راه بزرگ جهان بود که بدن کیهانی، جهان، زندگی و تمام آفرینش را پدید آورد. هر موجودی که از دافا منحرف شود به راستی تباه است. هر شخصی که بتواند مطابق با دافا باشد به راستی فرد خوبی است و با سلامتی و شادمانی پاداش داده می شود. و هر تزکیه کننده ای که بتواند با دافا یکی شود، موجودی روشن بین است، موجودی خدایی.

لی هنگجی

۲۴ مه، ۲۰۱۵